

İman Amel İlişkisi Vaaz

İman Kalp İle Tadik Dil İle İkrardır

Hicretin dokuzuncu senesinde Arap Yarımadası'nın farklı bölgelerinden insanlar gruplar hâlinde Medine'ye geliyor, Sevgili Peygamberimizi ziyaret edip, ondan İslâm hakkında bilgi alıyorlardı. Çok sayıda heyetin Medine'yi ziyaret etmesinden dolayı İslâm tarihinde hicretin dokuzuncu senesi “Heyetler Yılı” olarak adlandırılır.

Bu meyanda Bahreyn bölgesinde yaşayan Rabia kabilesinden on üç kişilik bir heyet uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Medine'ye gelirler. İslâm'ı öğrenmek için birçok zahmete katlanan heyet Allah Resûlü'nün huzuruna çıktığında Hz. Peygamber onları, “*Hoş geldiniz!*” diyerek karşılar.

Hz. Peygamber'in karşılamasının ardından heyet adına Abdullah b. Avf söz alır ve “*Ey Allah'ın Resûlü! Bizler sana uzak beldelerden, meşakkatli yolculuklar yaparak geliyoruz. Ayrıca bizim memleketimizle Medine arasında kâfir olan ve bize düşmanlık eden Mudar kabilesi yaşadığından bizler sana ancak savaşmanın yasak olduğu haram aylarda gelebiliriz. Bize özlü bir şeyler tavsiye et de onları geride bıraktığımız kabilemizin insanlarına anlatalım, hem de cennete girmemize vesile olsun.*” der.

Bunun üzerine Allah Resûlü onlara yalnızca tek olan Allah'a iman etmelerini söyler. Peşinden de

هَلْ تَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَخَدَهُ

Yalnızca tek olan Allah'a iman etmek ne demektir bilir misiniz?” diye sorar. Onların “Allah ve Resûlü daha iyi bilir.” diyerek cevap vermeleri üzerine Hz. Peygamber,

شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ ، وَتُعْطُوا الْخُمْسَ مِنَ الْمَغْنَمِ

*“Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna iman etmek, namazı dosdoğru kılmak, zekâtı vermek, Ramazan orucunu tutmaktır.”*buyurur. Daha sonra da onları “*Söylediklerimi iyice ezberleyin ve geride bıraktığınız kabile halkına da anlatın.*” diyerek uğurlar.¹

Allah Resûlü'nün, dünya ve âhiret saadetini elde edebilmek için bilgi isteyen Abdülkays heyetine tavsiye ettiği Allah'a iman, “*Kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve organlar ile amel etmek*” ten oluşan bir bütündür.²

Yani Allah'a iman etmek; Allah'ın varlığını, birliğini, O'nun eşi, benzeri, ortağı ve dengi hiçbir varlığın olmadığını bilerek tasdik etmek, bu bilgiyi ikrar etmek ve bu doğrultuda yaşamaktır. Kısaca iman; marifet-tasdik, ikrar ve amel boyutlarından müteşekkildir ve bütün bu unsurlarıyla Allah'a iman, mümin olmanın ilk şartıdır. Allah'a iman, iman esaslarının temeli, bütün peygamberlerin ve Sevgili

¹ Buhârî, İlim, 25

² İbn Mâce, Sünnet, 9.

Peygamberimizin tebliğinin ortak çağrısı, insanların İslâm hususunda davet edildikleri ilk esas, bir insanın yapabileceği işlerin en hayırlısıdır. Allah'a iman aynı zamanda insanı yoktan var eden ve insana sayısız nimeti bahşeden Yüce Yaratıcı'nın onun üzerindeki hakkıdır.

Allah'a iman esas itibariyle onun yüceliğini, bir ve benzersiz olduğunu, kulluğa lâyık olanın, sadece O olduğunu, kalpten onaylamaktır. Tasdikın makamı kalptir. Bunun için Allah Resûlü,

مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ

*“Kim kalbiyle tasdik ederek Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şehâdet ederse Allah onu cehenneme haram kılar.”*³ buyurarak Allah'a imanın kalbî boyutuna dikkat çekmiş, ebedî mutluluğa ancak imanın kalpte yerleşmesiyle erişilebileceğine işaret etmiştir. Yüce Allah da imanın kalbine nüfuz etmediği kimselerden bahsederken

قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

*“Siz iman etmediniz. Henüz iman kalplerinize girmedir.”*⁴ buyurarak bu gerçeği ifade etmiştir.

İman'ın İlk Boyutu Kalp İle Tasdiktir

İslâm tarihinde yaşanan ve meşhur hadis kitaplarımızda da zikredilen şu hadisede Allah'a imanın tasdik boyutunun kalp merkezli olduğu özellikle vurgulanmaktadır. Bir gün Hz. Peygamber, Üsâme b. Zeyd'in de içinde bulunduğu askerî bir birliği cihada gönderir. Bu birlik Cüheyne kabilesine sabah vakti baskın yapar ve baskın esnasında Üsâme birini yakalar. Yakaladığı adam *“Lâ ilâhe illâllâh!”* deyiverir. Buna rağmen Üsâme adamı öldürür. Fakat daha sonra kalbine bu durumdan kaynaklanan bir şüphe düşer ve hadiseyi Allah Resûlü'ne anlatır.

Hz. Peygamber,

أَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَتَلْتَهُ

“O, Allah'tan başka ilâh yoktur dedi ve sen onu öldürdün, öyle mi?” diyerek tepki gösterir. Üsâme,

يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا قَالَهَا خَوْفًا مِنَ السِّلَاحِ

onun silahtan korkarak *“Allah'tan başka ilâh yoktur.”* dediğini söyleyince, Allah Resûlü,

أَفَلَا شَقَقْتَ عَنْ قَلْبِهِ حَتَّى تَعْلَمَ أَقَالَهَا أَمْ لَا

“Kalbini yarıp da mı baktın ki, doğru söyleyip söylemediğini biliyorsun!” buyurur. Resûl-i Ekrem bu cümleyi o kadar çok tekrar eder ki, Üsâme,

تَمَنَيْتُ أَنِّي أَسْلَمْتُ يَوْمَئِذٍ

*“Keşke İslâm'a o gün girmiş olsaydım.”*⁵ diyerek üzüntüsünü dile getirmekten kendini alamaz.

³ Buhârî, İlim, 49.

⁴ Hucurât, 49/14.

⁵ Müslim, İmân, 158.

Diğer taraftan Hz. Peygamber (sav) bir kimsenin gerçek anlamda iman etmesi kadar, imanın tadını alabilmesini de gönülden iman etmiş olmasına bağlamış ve şöyle buyurmuştur:

ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ

“Şu üç haslet kimde bulunursa o kimse imanın tadını alır:

مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ

Allah ve Resûlü'nü her şeyden çok sevmek, bir kimseyi yalnızca Allah rızası için sevmek,

وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ

Allah kendisini kurtardıktan sonra tekrar inkârcılığa dönmekten ateşe atılmaktan kaçındığı gibi kaçınmak.”⁶

Kısacası Sevgili Peygamberimiz, imanın kalbî boyutuna işaret etmiş, gerçek ve mükemmel imanın ancak Allah'ı her şeyden çok sevmekle mümkün olabileceğini söylemiştir.

Bu bağlamda Yüce Allah da, mâsivânın yani Allah'tan başka her şeyin sevgisinin Allah sevgisinin önüne geçmemesini istemiş ve şöyle buyurmuştur:

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

“Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, kazandığınız mallar, zarar etmesinden korktuğunuz ticaretiniz ve hoşunuza giden evleriniz size Allah'tan, Peygamberinden ve O'nun yolunda cihaddan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin.”⁷

Çünkü Allah'a iman etmek en çok O'nu sevmeyi, her hâlükârda O'na güvenip dayanmayı ve O'na gerektiği şekilde saygıyı gerektirir. Kişi bu vecibelerini yerine getirir ve “Allah'ı Rab; İslâm'ı din, Muhammed'i peygamber olarak gönülden benimserse” imanın tadını almış demektir. Aynı şekilde kişi, “Allah için sever, Allah için buğz eder, Allah için verir, Allah için engel olursa imanını olgunlaştırmış, kemale erdirmiş” demektir.

İman'ın İkinci Bıyutu Dil İle İkrardır

Allah'a imanın kalp ile tasdikten sonraki boyutu dil ile ikrardır. Sevgili Peygamberimiz Allah'a imanın ikrar boyutuna dikkatleri çekmiş ve Allah'a imanı ifade eden sözcükleri söylemeye inananları teşvik etmiştir.

Bu bağlamda o,

مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ

⁶ Müslim, İmân, 67.

⁷ Tevbe, 9/24.

"Kim (günde) yüz defa 'Lâ ilâhe illâllâhü vahdehü lâ şerîke leh, lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr.' (Allah'tan başka ilâh yoktur, O'nun hiçbir ortağı yoktur, mülk O'nundur ve hamd O'nadır. O'nun her şeye gücü yeter.) derse

كَانَتْ لَهُ عَدَلٌ عَشْرَ رِقَابٍ

bu, o kimse için on köleyi azat etme sevabına denktir.

وَكُتِبَ لَهُ مِائَةٌ حَسَنَةٍ ، وَمُحِيتُ عَنْهُ مِائَةٌ سَيِّئَةٍ

Ona yüz iyilik yazılır ve yüz günahı silinir.

وَكَانَتْ لَهُ جِزْرًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ ، حَتَّى يُمَسَّى

(Bu söyledikleri) o günün akşamına kadar onun için şeytana karşı koruyucu olur.

، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ

Bundan daha fazlasını yapan kişiden başka, hiç kimse onun bu yaptığından daha faziletli bir iş yapamaz."⁸ buyurmuştur.

Kulun gönlünde, kalbinde var olan Allah'a iman bilinci daima diri tutulması gereken bir olgudur. Bunun için Hz. Peygamber (sav) inananlardan Allah'a imanı ifade eden kelimeleri sıkça telaffuz etmelerini istemiş, ibadetlerini de bu bilinçle eda etmelerinin önemine vurgu yapmıştır. Onun günde beş vakit namazda selâm verdiği zaman tevhidi açıkça dile getiren dualar ederek şöyle buyurduğu bilinmektedir:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Allah'tan başka ilâh yoktur, O'nun ortağı da yoktur. Mülk ve hamd O'na aittir. O her şeye kâdirdir.

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Güç ve kuvvete ancak Allah'ın yardımı ile erişilir.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Kâfirler hoşlanmasa da biz samimiyetle kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a, nimet ve güzel övgü sahibine ibadet ederiz."⁹

Sevgili Peygamberimiz, "Lâ ilâhe illâllâh" kelimesini hiçbir amelin fazilet bakımından geçemeyeceğini¹⁰ bildirmiş, böylece müminlerin gönüllerinde yer eden "Bir olan Allah'a iman" bilincini dilleri ile de sürekli ikrar etmek suretiyle canlı tutmalarını hedeflemiştir.

İman'ın Üçüncü Boyutu Ameldir

⁸ Buhârî, Deavât, 64.

⁹ Müslim, Mesâcid, 139

¹⁰ İbn Mâce, Edeb, 54.

İman hadisleri incelendiğinde Allah'a imanın üçüncü boyutunun imanın gereği ile amel etmek olduğu görülecektir. Allah inancının gönüllerde kök salabilmesi ve hayatın her alanına yansıyabilmesi onun gereğince yaşanmasına bağlıdır.

Çünkü Allah'a iman; sadece zâtında, isimlerinde, sıfatlarında ve fiillerinde Allah'ı bir ve tek kabul etmekten, buna gönülden inanmaktan ve inancını açıkça dile getirmekten ibaret değildir. Bu sadece Allah'ın ulûhiyetine imandır. İmanın hayatı şekillendirmesi ve olgunluğa erişmesi, ibadetin/kulluğun da sadece Allah için yapılmasıyla ve inancın davranış olarak hayata yansımalarıyla mümkündür.

Tebük Seferi'nde Hz. Peygamber'e yakın olduğu bir esnada Muâz b. Cebel ile Hz. Peygamber arasında geçen diyalog bu hususu çok güzel anlatmaktadır.

Orada Muâz, Hz. Peygamber'e,

“Bana cennete girmemi sağlayacak bir davranış söyler misin?” demiş, bu soruyu çok beğenen Peygamber Efendimiz ona,

“Aferin sana! Sen bana önemli bir soru sordun fakat bu iş Allah'ın hayır dilediği kişiye kolaydır.” buyurduktan sonra, “Allah'a ve âhiret gününe iman eder, namaz kılar, yalnızca bir olan Allah'a kulluk eder, O'na hiçbir şeyi ortak koşmaz, ölünceye kadar da bu hâl üzere kalırsın.” diyerek mukabelede bulunmuştur. Muâz ile sohbetine devam eden Resûl-i Ekrem, ona dinden bahsetmiş ve şöyle buyurmuştur:

“Bu işin (dinin) başı, Allah'tan başka ilâh olmadığına, O'nun ortağının bulunmadığına ve Muhammed'in de O'nun kulu ve peygamberi olduğuna iman etmek, bu işin (dinin) direği namaz kılmak ve zekât vermek, bu işin (dinin) zirvesi de Allah yolunda cihad etmektir.”¹¹

Görüldüğü üzere Hz. Peygamber (sav) Allah'a imanın amelle olgunlaşacağını ve imanda zirveye çıkabilmenin yolunun ibadet ve amelle mümkün olabileceğini belirtmiştir. Bir keresinde de Muâz'a,

يَا مُعَاذُ أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ

“Ey Muâz! Allah'ın kulları üzerinde hakkı nedir, bilir misin ?” diye soran Peygamberimiz,

أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

“Allah'a kulluk etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır.”¹² diyerek kendi sorusuna cevap vermiştir.

Allah Resûlü genç sahâbîsi Muâz'ı gün gelip Yemen'e vali olarak gönderirken, Allah'a imanın ibadetle sağlamlaşacağını, anlam kazanacağını ve süreklilik arz edeceğini ifade edercesine şu tavsiyede bulunmuştur:

إِنَّكَ تَقْدَمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلُ كِتَابٍ

“Sen Ehl-i kitaptan olan bir topluma (yönetici olarak) gidiyorsun.

فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةُ اللَّهِ ، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ

¹¹ İbn Hanbel, V, 245

¹² Buhârî, Tevhîd, 1.

Onları ilk önce Allah'a kulluk etmeye davet et. Bunu kabul ederlerse onlara her gün ve gece Allah'ın beş vakit namazı farz kıldığını söyle.

فَإِذَا فَعَلُوا ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً { تَأْخُذُ } مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ

Eğer bunu uygularlarsa, onlara Allah'ın aralarından zengin olanların mallarından alınıp fakirlere verilmek üzere zekâtı farz kıldığını söyle.”¹³

Bu çerçevede Hz. Peygamber'in meşhur Cibrîl hadisinde İslâm'ı tarif ederken “Allah'a ibadet edip O'na hiçbir şeyi ortak koşturmak”¹⁴ dedikten sonra namaz, oruç, zekât, hac gibi ibadetleri sıralaması; yine İslâm'ın beş temel esas üzerine bina edildiğini zikrettiği meşhur hadisinde Allah'ın birliğine imandan sonra dört temel ibadeti sayması iman-amel birlikteliğinin en temel göstergelerindendir.

Ayrıca hadis kitapları incelenip Allah'a iman ile ilgili hadisler tahlil edilince, Peygamber Efendimizin sözlerinde Allah'a iman konusunun insanın bireysel, toplumsal ve evrensel boyutlarıyla ilişkisinin ne kadar güçlü olduğu da açık bir şekilde görülecektir. Şu rivayetler hep bu olguyu destekler mahiyettedir:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ

“Her kim Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsa komşusuna eziyet etmesin.

وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ

Her kim Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsa misafirine ikramda bulunsun.

وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ

Her kim Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsa ya hayır söylesin ya da sussun!”¹⁵

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا

“Varlığım elinde olan Allah'a yemin olsun ki, iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de (gerçek mânâda) iman etmiş olmazsınız.”¹⁶

Resûlullah, imanın en üstün hâlini soran Muâz b. Cebel'e

أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تُحِبَّ لِلَّهِ وَتُبْغِضَ فِي اللَّهِ وَتُعْمَلَ لِسَانَكَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ

“İnsanları Allah için sevip, onlara Allah için buğzettiğinde, dilini Allah'ı zikirde kullandığında (iman en üstün hâle ulaşmış olur).” diyerek cevap vermiş, bunun üzerine Muâz, “Ey Allah'ın Resûlü, başka hangi hâllerde iman daha muteber olur?” deyince, Hz. Peygamber,

وَأَنْ تُحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ وَتَكْرَهُ لَهُمْ مَا تَكْرَهُ لِنَفْسِكَ

¹³ Buhârî, Zekât, 41.

¹⁴ Buhârî, İmân, 37.

¹⁵ Buhârî, Edeb, 3

¹⁶ Ebû Dâvûd, Edeb, 130.

“Kendin için istediğini insanlar için de istediğin, kendin için istemediğini onlar için de istemediğin zaman.”¹⁷ diyerek karşılık vermiştir.

Ayrıca “Ey Allah'ın Resûlü, bana İslâm ile ilgili, hakkında başka kimseye soru sormama gerek kalmayacak bir şey söyle.” diyen Süfyân b. Abdullah'a Peygamberimizin cevabı

قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ فَاسْتَقِمْ

“Allah'a iman ettim de, sonra dosdoğru ol.” şeklinde olmuştur.¹⁸

İman Amel İlişkisi Vaaz Sonucu:

Görüldüğü üzere Allah'a iman; kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve gereğince amel etmek şeklindeki üç ana unsur bir araya gelince kemale erer. Bu bağlamda Allah'a iman, soyut bir inanç, kuru bir söz ve hayata yansımayan bir duygu değildir. Allah'a iman, kişinin hayatına anlam katan, yaşam tarzını belirleyen, fikir ve kararlarına yön veren en güçlü sâiktir.

Allah inancı sadece kişi ile Allah arasında var olan gizli bir bağdan ibaret değildir. O, insanın Yüce Yaratıcı'yla olan bağında belirleyici olmakla beraber kendisiyle, ailesiyle, toplumla ve bütün varlık âlemiyle münasebetlerini de düzenleyen bir olgudur.

Allah'a iman, kişinin dünyada yaratılış gayesine uygun bir yaşantı sürmesini sağladığı gibi, onu âhirette de Rahmân'ın rahmetine ulaştırır. Bundan dolayı Allah Resûlü,

يَقُولُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ

“Kim, Allah'tan başka ilâh olmadığına, Muhammed'in Allah'ın kulu ve Resûlü olduğuna iman ederse o kişi için cennetin sekiz kapısı açılır, onların hangisinden dilerse ondan girer.”¹⁹ buyurmuştur.

Örnek Vaazlar

¹⁷ İbn Hanbel, V, 248.

¹⁸ Müslim, İmân, 62

¹⁹ Müslim, Tahâret, 17.